

Aprílové počasí

Letošní měsíc duben si skutečně dělá z lidí Apríl. Takové měnivé počasí tady nebylo už přes třicet let. Jeden den je zataženo, pod mrakem, druhý den zase prší, třetí den sněží a nebo se taky může stát, že všechny cykly proběhnou v jeden den. A to pomalu ani člověk neví, co na sebe.

Tak jako já nedávno. Chystal jsem se normálně ven, když jsem se ale podíval z okna, nevěřil jsem vlastním očím, co se to venku děje. Svítilo krásně sluníčko a do toho padal sníh. V tu chvíli jsem nevěděl, co na sebe, jestli bude stačit mikina, když svítí slunce, anebo zimní bunda, když padá sníh. Nebyl jsem ale sám, kdo byl zaskočen.

Počasí si totiž udělalo srandu z celého národa. Například takoví řidiči motorových vozidel : dva týdny svítilo sluníčko, bylo krásně, padaly teploty na tričko a kraťasy, a tak se většina z nich rozhodla přezout zimní gumy na svém autě na letní. Sotva ale přezuli, nastalo toto: sníh, déšť, někdy slunce, ale hlavně zima a zatažená obloha. Takový duben jsem opravdu ještě nezažil. Snad se to brzo umoudří a nebude si z nás počasí dělat Apríl.

Je krásnější, když vidíme přírodu, jak kvete, sluníčko pálí, ptáci cvrlikají...

Viktor Holeš, 9.A

Přátelství

Přátelství je podle mě jedna z nejdůležitějších věcí v životě každého člověka. Všichni potřebujeme kamarády, nebo aspoň jednoho, který s námi bude v nejlepších i nejhorších chvílích. Přátelé jsou tu vždy pro nás, aby nám zlepšili náladu, aby nás objali a řekli, že to všechno bude v pořádku, jsou tu proto, aby nás rozesmáli tím, jak se budou snažit nás rozesmát a rozveselit svými nevtipnými vtipy. Máme je všude kolem sebe. Ve škole, kde jsou to naši někteří spolužáci, možná i někteří učitelé. V různých kroužcích, venku, ale taky doma. Doma jsou to naši sourozenci, ale hlavně naši rodiče, protože pro většinu z nás byli naši rodiče našimi úplně prvními kamarády. Podle mého názoru má každý právo na pravé přátelství, i když se ten člověk chová třeba nehezky ke svému okolí. Nemůžeme přece vědět, co se takovému člověku stalo. A možná, když se k němu budeme chovat přátelsky a přesvědčíme ho o tom, že pravé přátelství existuje, začne mít rád zase svět a lidi v něm. Naopak si myslím, že jednou z nejhorších věcí, kterou můžeme člověku udělat, je tvářit se jako přítel, a přitom člověka jen využívat pro své potřeby a poté ho odhodit jako kus hadru. Ten, komu bychom toto udělali, by se mohl začít chovat jako jedinec, který nemá rád nikoho. Mohl by přestat důvěřovat ostatním lidem.

Markéta Šeligová, 9.A (2017)

Život je jedno velké rozhodování

Každý jistě zná a zažil situaci, kdy byl postaven před důležité rozhodnutí. Někdy trvá hrozně dlouho, než rozhodnutí padne. Je dobré, nebo špatné. Například – kam chodit do školy, kde pracovat, s kým se oženit, za koho se provdat... Ale i rozhodnutí, co si udělám k snídani, obědu a večeři, co si koupím na sebe...

Zatím největší rozhodnutí, které mě potkalo, bylo vybrat si střední školu, na níž budu studovat. Nápady jako být pilotem, vojákem, programátorem předčil autotronik. Proč? K autům mám vztah odmala a i všemu kolem nich, a to díky tátovi. Chci si tak splnit i svůj sen. Opravit si auto od kusu

šrotu po krásně naleštěného veterána. Nejlépe Tatra 603, je hezká, jedinečná, prostě nej. Ale sehnat ji nebude lehké. Ale jak jinak si tohle splnit, než nastoupit tam, kde se to naučím?

Neznamená to však, že bych už nechtěl být vojákem. Chci! Nevím proč, ale láká mě to. Když se dívám na filmy s vojenskou tematikou, láká mě to víc a víc. A navíc to chci udržet v rodině. Vždyť dědeček od mojí babičky bojoval v 1. světové válce, děda byl na vojně a jeho bratr byl válečný pilot v záloze a táta, ten byl taky na vojně. Tak proč ne já?

Vím, že mě v životě ještě čeká spousta rozhodování, ale tohle je pro mě to nejdůležitější. Vždyť na něm závisí celý můj život. Díky němu se budu v dospělosti živit tím, co jsem si vybral. Pokud bychom se zeptali lidí na ulici, co pro ně bylo větším životním rozhodnutím, určitě by to byl výběr povolání, nebo člověka, se kterým chtějí strávit zbytek života.

Ale dejme těmto úvahám čas. Co když za pár let budu dělat úplně něco jiného, než jsem chtěl?

Jakub Kubanek, 9.A (2017)

Jak vnímáme čas

Čas, slovo skloňované ve všech pádech, na jehož podstatu existuje mnoho pohledů. Tato fyzikální veličina znamená pro každého v danou chvíli něco jiného. Většinu života si čas ani neuvědomujeme, ale jsou okamžiky, kdy je pro nás hodně důležitý.

Když se zamyslím nad svým časem, je z mého pohledu velmi vzácný. Jezdím na tréninky, musím se učit a čas rychle utíká. Jenže řada mých kamarádů takové aktivity jako já nemá, pro ně je čas jen nějakým pojmem. Ještě rychleji čas plyne u testů, maturit nebo teď u aktuálních přijímacích zkoušek, kde si to uvědomili všichni. Z jiného hlediska, například pocitového – když se na něco těšíme, čas plyne rychle, naopak jindy se táhne. Dalším pohledem na čas je čas vymezený délkou našeho života. Od narození do smrti nám čas připadá jako dlouhý úsek, ale ve srovnání se stářím Země je náš život jen jeho miniaturním zlomkem.

Někdy se ukvapíme a chtěli bychom čas vrátit, někdy zas nějaký časový úsek přeskočit. Bohužel, nic z toho není možné. Čas je neúprosný, někdy je na naší straně, někdy proti nám. Je jen na nás, jak času využijeme.

Tobiáš Kopáček, 9.B (2017)

Sny

Sny se zdají v noci každému člověku na planetě. Pak už jen záleží na tom, zda je jejich mysl a paměť schopna udržet příběh, který se při spánku přehrával v jejich hlavě.

Každý má na sny svůj názor. Někteří si myslí, že sny mohou být útržky budoucnosti, jiní zase, že jsou to jen výplody fantazie a není třeba jim věnovat pozornost. Já věřím tomu, že se nám nezdaří jen tak. Vidím v nich skrytý důvod, proč nám při spánku zjevují a přemítají v mysli. Jsou jako zfilmované povídky a příběhy, které napsalo naše nitro. Převážně naše fantazie.

Zkoušeli jste se někdy zamyslet nad tím, co pro vás sny znamenají? Jestli se vám někdo skrz ně snaží něco sdělit nebo vás chránit? Já v nich hledám varování a poučení. Ve všech samozřejmě ne, ale myslím si, že sny vytváří nějaká naše duševní část, kterou přes den nemůžeme nebo nechceme slyšet, a proto nám v noci proplétá hlavou sny s nepatrnými radami.

Sny ovšem nejsou jen krásné a uklidňující. Při spánku také občas prožíváme sny, které nás děsí, stresují nebo rozesmutní. Říká se jim noční můry a jsou pravým opakem snů. Hodně lidí nemá noční můry rádo, protože se pak bojí, že by se mohly stát reálnými.

Já však pochopila jejich podstatu, kterou pro mě mají. Zbavují mě strachu. Pokaždé, když se má něco stát a já z toho mám strach nebo jsem nervózní, zdají se mi právě noční můry. Ale ne proto, aby mě poškodily. Naopak. Připravují mě na nejhorší možný scénář, který se může odehrát. A můj strach se zmírní nebo zmizí úplně. Právě proto mám ráda sny i noční můry. A kdybych měla šanci se jich vzdát, neudělám to.

Hana Gabrielová 9.A (2017)

Ze slohových prací vybrala Mgr.E.Ulmanová